

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГРИЩУК ВІКТОР КЛИМОВИЧ

УХВАЛА

Київ

02 жовтня 2020

5048/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Грищук Віктор Климович, здійснивши попередню перевірку скарги Стояновського Валерія Володимировича стосовно судді Третього апеляційного адміністративного суду Малиш Наталії Іванівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 30 вересня 2020 року за вх. № С-5342/31/7-20 надійшла скарга Стояновського В.В. стосовно судді Третього апеляційного адміністративного суду Малиш Н.І. під час здійснення правосуддя у справі № 215/1055/20.

Зокрема, у скарзі Стояновського В.В. вказано, що суддя Малиш Н.І. в судовому засіданні 10 серпня 2020 року «використовує сплату судового збору ... для домінування, з метою використання своїх можливостей для задоволення своїх власних потреб», у зв'язку з чим автор просить притягнути вказану суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 30 вересня 2020 року скаргу Стояновського В.В. передано мені для розгляду.

Пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Частинами другою та шостою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що дисциплінарна скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості. Дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Разом з тим, зі змісту скарги Стояновського В.В. вбачається, що скаржник зазначає формальні, загальні фрази та не наводить конкретних

відомостей про наявність у поведінці судді Малиш Н.І. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді. Крім того, скарга не містить посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Доводи Стояновського В.В., наведені у скарзі, зводяться до власної оцінки правильності застосування суддею норм процесуального права, а зміст скарги фактично зводиться до незгоди з процесуальними діями судді та мотивами суду, наведеними в ухвалі суду від 10 серпня 2020 року в справі № 215/1055/20, згідно з якою у задоволенні клопотання про звільнення від сплати судового збору відмовлено, апеляційну скаргу на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 травня 2020 року у цій справі – залишено без руху з наданням десятиденного строку з дати отримання цієї ухвали для усунення недоліків.

При цьому варто зауважити, що Вища рада правосуддя діє в межах повноважень, визначених статтею 131 Конституції України і статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», та не є органом, що здійснює судочинство, не наділена повноваженнями перевіряти правильність ведення судового засідання, встановлювати або оцінювати обставини та докази у справі; надавати правову оцінку судовим рішенням.

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють суди для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) Комітету Міністрів Ради Європи державам – членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Таким чином, скарга Стояновського В.В. не містить жодних конкретних відомостей із посиланням на фактичні дані (свідчення, докази), які б вказували на наявність у діях судді Третього апеляційного адміністративного суду Малиш Н.І. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пунктів 2, 3 частини першої статті 44 Закону «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та

повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику (пункт 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Враховуючи викладене, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» та пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Стояновського Валерія Володимировича залишити без розгляду та повернути скаржникові.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.К. Гришук